

**Załącznik do Uchwały Nr IV/33/2015
Rady Gminy Mielno
z dnia 5 lutego 2015r.**

**Gminny Program Przeciwdziałania
Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar
Przemocy w Rodzinie
na lata 2015 – 2020**

SPIS TREŚCI

1. Wprowadzenie	2
2. Przemoc w świetle aktów prawnych.....	3
3. Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Mielno	6
4. Założenia programu	7
5. Instytucje i organizacje oraz służby włączone do realizacji programu	10
6. Oczekiwane efekty realizacji Programu	11
7. Źródła finansowania.....	11
8. Ewaluacji i monitoring	11

1.Wprowadzenie

Przemoc w rodzinie – pod pojęciem przemocy w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny , a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc w rodzinie charakteryzuje się tym że:

- ☐ jest intencjonalna – przemoc jest zamierzonym, celowym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary.
- ☐ odbywa się w warunkach nierównowagi sił – w relacji jedna ze stron ma przewagę nad drugą, sprawca jest silniejszy a ofiara słabsza.
- ☐ narusza prawa i dobra osobiste – sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.).
- ☐ powoduje cierpienie i ból – sprawca naraża zdrowie i życie ofiary na poważne szkody. Doświadczenie bólu i cierpienia sprawia, że ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony.

Zjawisko przemocy domowej, ze względu na sposób w jaki demonstrowane są zachowania przemocowe oraz obszar funkcjonowania ofiary, w obrębie którego dokonuje się przemoc może przybierać różne formy:

- ☐ przemoc fizyczna polega na używaniu siły fizycznej w celu wymuszenia określonego postępowania (lub ukarania za złamanie reguł ustalonych przez sprawcę), wywołania lęku; odprowadzenia własnych, trudnych emocji (gniew, frustracja, niezadowolenie);
- ☐ przemoc psychiczna to bardzo szerokie spektrum działań i zachowań uruchamianych przez sprawcę celowo, nakierowanych na zmianę przekonań, nastawienia czy światopoglądu a także zmianę potrzeb, ocen, uczuć, postaw ofiary tak, by osoba manipulowana działała zgodnie z oczekiwaniami sprawcy, pod jego pełną kontrolą. Tego typu przemoc koncentruje się na uzyskaniu psychologicznej dominacji nad ofiarą;
- ☐ przemoc seksualna polega na wymuszeniu niechcianych i nieakceptowanych przez ofiarę zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy;

- przemoc ekonomiczna to działania zmierzające do całkowitej finansowej zależności ofiary od sprawcy.

CYKL PRZEMOCY

Cykl przemocy składa się:

1. Faza narastającego napięcia - początek, to wyczuwalny wzrost napięcia. Przyczyny napięcia mogą tkwić poza rodziną, czasem błahostki powodują wzrost napięcia, zaczyna pojawiać się agresja.
2. Faza ostra przemocy (gorąca) – występuje wybuch agresji, sprawca z normalnego człowieka zamienia się w kata, może dokonywać strasznych czynów nie zwracając uwagi na krzywdę innych. W tej fazie najczęściej ofiary decydują się wzywać pomoc.
3. Faza miodowego miesiąca – faza skruchy i okazywania miłości, sprawca jakby na nowo uwodzi ofiarę, sprawca dostrzega to co się wydarzyło. Próbuje załagodzić sytuację, przeprosza. Przekonuje ofiarę, że będzie inaczej. Ofiara wbrew zdrowemu rozsądkowi, w głębi serca właśnie tego pragnie. Sprawca nie jest w stanie długo wytrzymać w takiej roli. Z jakiegoś powodu ponownie narasta napięcie. Przemoc z czasem nasila się, a z roku na rok jest coraz gorzej. Sprawca często zaczyna od uszczypliwej uwagi, lekkiego podcięcia, by po jakimś czasie uszkodzić ciało ofiary i stosować wymyślne tortury, a zdarza się, że w konsekwencji dochodzi do zabójstwa. Sprawca izoluje ofiarę, skazując ją tylko na siebie.

2.Przemoc w świetle aktów prawnych.

Już ustawa zasadnicza jaką jest Konstytucja RP, gwarantuje obywatelowi ochronę przed wszystkimi rodzajami przemocy. Sposoby i rodzaje działań związane z przeciwdziałaniem zjawisku przemocy w rodzinie, precyzują niżej wymienione akty prawne:

- a) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471, z 2009 r., Nr 114, poz. 946) Art. 40 Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kar cielesnych.
- b) Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005r. Nr 180, poz. 1493, z 2009 r. Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 125, poz. 842, z 2011 r. Nr 149, poz. 887).

- c) Ustawa Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553; zm.: Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840; z 1999 r. Nr 64, poz. 729, Nr 83, poz. 931; z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027, Nr 116, poz. 1216; z 2001 r. Nr 98, poz. 1071; z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935, Nr 228, poz. 2255; z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 243, poz. 2426; z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479, Nr 180, poz. 1493; z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592, Nr 226, poz. 1648; z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859, Nr 192, poz. 1378; z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080, Nr 214, poz. 1344; z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589; z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474, Nr 240, poz. 1602; z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381, Nr 240, poz. 1431; z 2012 r. poz. 611; z 2013 r. poz. 849, 1036, 1247; z 2014 r. poz. 538), w szczególności artykuły art. 148, art. 149, art. 156, art. 157, art. 157a, art. 160, art. 162, art. 189, art. 190, art. 191, art. 197, art. 200, art. 201, art. 202, art. 207, art. 210, art. 217.
- d) Ustawa Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555; zm.: Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931; z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852, Nr 93, poz. 1027; z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 106, poz. 1149; z 2002 r. Nr 74, poz. 676; z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061, Nr 130, poz. 1188; z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405, Nr 264, poz. 2641; z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416, Nr 178, poz. 1479; z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192, Nr 226, poz. 1647 i 1648; z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849, Nr 128, poz. 903; z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225, poz. 1485, Nr 234, poz. 1571, Nr 237, poz. 1651; z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474, Nr 206, poz. 1589; z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182,

poz. 1228, Nr 197, poz. 1307; z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430 i 1431 i 1438, Nr 279, poz. 1645; z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447, 1529; z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282, 1436, 1650; z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375, 1556; z 2015 r. poz. 21), w szczególności artykuł 304.

- e) Ustawa Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 101, 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296), w szczególności artykuł 572.
- f) Ustawa o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 163), w szczególności artykuły: 2, 7, 17, 46 i 107.
- g) Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 135, z 2012 r. poz. 1519, z 2013 r. poz. 154, 866, 1650, z 2014 r., poz. 619).
- h) Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, z 2013 r. poz. 1563, z 2014 r. poz. 822, 1188).

Podstawą prawną działań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie jest:

- ☐ Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005r. Nr 180, poz. 1493, z 2009 r. Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 125, poz. 842, z 2011 r. Nr 149, poz. 887).
- ☐ Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1356, z 2013 r. poz. 1563, z 2014 r. poz. 822, 1188).
- ☐ Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 163).
- ☐ Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 135, z 2012 r. poz. 1519, z 2013 r. poz. 154, 866, 1650, z 2014 r., poz. 619).
- ☐ Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020,
- ☐ Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w Gminie Mielno na lata 2014 - 2020.
- ☐ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011 Nr 209 poz. 1245).

Przemoc w rodzinie ujmowana w kontekście łamania praw człowieka, jako ważnego problemu społecznego, znalazło odzwierciedlenie w wielu dokumentach międzynarodowych, zalecających podejmowanie wszelkich niezbędnych działań w celu eliminacji przemocy i ochrony ofiar.

Należą do nich:

- 1) Deklaracja o eliminacji przemocy wobec kobiet z 1993 roku,

- 2) Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 2000 roku,
- 3) Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obecnej sytuacji oraz przyszłych działań w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet (2004/2220(INI)),
- 4) Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie przemocy domowej wobec kobiet.

3.Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Mielno

Diagnoza powstała w oparciu o materiały własne oraz dane statystyczne pozyskane z następujących podmiotów:

- Komisariat Policji w Mielnie,
- Powiatowy Urząd Pracy w Koszalinie,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Zespół Interdyscyplinarny Gminy Mielno.

W roku 2013 gminę Mielno zamieszkiwało 4863 osoby. Na koniec roku 2013 w Gminie Mielno zarejestrowanych było 374 osób (w tym 199 kobiet). Wskaźnik bezrobocia wynosił 11,5%. Z prawem do zasiłku dla bezrobotnych było 81 osób. 184 osoby to długotrwale bezrobotni. W 2013 roku z pomocy społecznej korzystało 314 osób (221 rodzin). Główną dysfunkcją było ubóstwo (114 rodzin), następnie bezrobocie (100 rodzin) i niepełnosprawność (51 rodzin).

Rok	2011	2012	2013
Liczba osób	52	26	29

Tabela 1: Liczba osób objętych pomocą GOPS, które doznawały przemocy.

W roku 2013 Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych odbyła 21 posiedzeń, na które zapraszała osoby wskazane we wnioskach o wszczęcie postępowania w celu nakłonienia ich do podjęcia leczenia choroby alkoholowej – wysłano 11 zaproszeń. Z wezwanymi osobami przeprowadzono rozmowy motywujące, wskazując na możliwości radzenia sobie z problemem alkoholowym oraz leczenia. Komisja upowszechniała wśród zainteresowanych zasady postępowania w przypadku gdy osoby nadużywające alkohol nadużywają przemoc. Sfinansowano dojazdy trzech osób na terapię w Ośrodku ANON w Koszalinie oraz biegłych psychologa i psychiatrę. Przedstawiciel Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych jest również członkiem Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przemocy, który został powołany uchwałą Rady Gminy Mielno

nr XLVII/501/10 z dnia 30 sierpnia 2010r. Ponadto w skład zespołu wchodzi przedstawiciele urzędu gminy, oświaty, służby zdrowia, pomocy społecznej, policji, sądu i organizacji pozarządowych. Celami zespołu są:

- pomoc osobom, rodzinom, grupom problemowym i środowiskom dysfunkcyjnym w przezwyciężeniu ich problemów,
- działania pomocowe i interwencyjne w momencie zaistnienia problemu,
- współdziałanie z innymi podmiotami i przeciwdziałanie przemocy w rodzinie,
- rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy.

W przypadku wstąpienia przemocy w rodzinie uruchamiana jest procedura „Niebieskiej Karty”. „Niebieska Karta” może zostać założona przez Policję, Ośrodek Pomocy Społecznej, Oświatę, Służbę Zdrowia, jak i Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Wypełnienie „Niebieskiej Karty” nie jest jednak równoznaczne ze złożeniem zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa. Nie stanowi podstawy do wszczęcia postępowania karnego. Jednak w przypadku złożenia zawiadomienia i wszczęcia postępowania może ona zostać wykorzystana jako dowód procesowy. Dokumentacja „Niebieskie Karty” jest dla policji informacją, że w danej rodzinie dochodzi do przemocy. Celem karty jest powstrzymanie zjawiska przemocy poprzez wzajemną współpracę i odpowiednie działania poszczególnych instytucji i członków rodziny.

Rok	2011	2012	2013
Liczba	0	4 (3 – Policja, 1 – GOPS)	4 (2 – Policja, 2 – GOPS)

Tabela 2: Liczba założonych niebieskich kart.

Prowadzone działania przyczyniły się do ustania przemocy, co spowodowało zakończenie procedury w 5 przypadkach.

4. Założenia programu

a) Analiza SWOT

Analiza dotyczy sytuacji, w jakiej obecnie znajduje się gmina i stanowi jeden z elementów koncepcji systemu przeciwdziałania przemocy domowej. Wzięto pod uwagę bazę lokalową, potencjał zasobów ludzkich oraz partnerstwa lokalnego.

☐ dobrze przygotowana, doskonaląca się grupa specjalistów - przedstawicieli różnych instytucji ☐ gotowość do współpracy pomiędzy podmiotami działającymi w sferze przemocy domowej, ☐ wysoka świadomość rangi problemu przemocy w rodzinie wśród coraz szerszego kręgu podmiotów działających w tym obszarze, ☐ Stosowanie w gminie procedury „Niebieskiej Karty” przez podmioty do tego uprawnione, ☐ znajomość środowisk zagrożonych zjawiskiem przemocy domowej, ☐ umiejętność korzystania z już wdrażanych procedur postępowania w sytuacji przemocy	☐ niewystarczający przepływ informacji pomiędzy poszczególnymi instytucjami, ☐ Niewystarczająca liczba specjalistycznych szkoleń dla poszczególnych grup zawodowych w zakresie diagnozowania zjawiska przemocy oraz postępowania z ofiara i sprawcą przemocy w rodzinie oraz szkoleń interdyscyplinarnych, ☐ Brak spójnego systemu współpracy pomiędzy podmiotami działającymi na rzecz rodzin dotkniętych przemocą, ☐ Trudności w odseparowywaniu sprawców przemocy od ofiar, ☐ niedostateczna wiedza przedstawicieli instytucji realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie o wzajemnych kompetencjach i zapleczu.
☐ wsparcie ze strony PCPR oraz Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej, ☐ możliwość podnoszenia kwalifikacji poprzez szkolenia, ☐ włączanie się do zewnętrznych kampanii o większym zasięgu terytorialnym ☐ zmiany legislacyjne mające na celu poprawę skuteczności ochrony ofiar przemocy oraz ułatwienie izolacji sprawców przemocy od ofiar, ☐ możliwość pozyskiwania środków finansowych ze źródeł zewnętrznych, ☐ kampanie i programy edukacyjne wpływające na wzrost świadomości społeczeństwa w zakresie problemu przemocy domowej, ☐ kampanie informacyjne dot. zwiększenia wiedzy na temat możliwości uzyskania pomocy i placówek oferujących pomoc, ☐ wykorzystanie nowoczesnych rozwiązań technologicznych do systemu wsparcia oraz informacji.	☐ brak konsekwentnych procedur dotyczących postępowania ze sprawcami przemocy, poczucie bezkarności u tych osób, ☐ bierność świadków przemocy w rodzinie, ☐ niepełna znajomość kompetencji i zadań instytucji i podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie przez osoby doświadczające przemocy, ☐ wydłużony tryb postępowania karnego o znęcanie się nad rodziną, niskie kary w stosunku do rangi popełnionych czynów, nadużywania zawieszania wykonania kar, ☐ brak warunków do wykonania egzekucji eksmisji wobec sprawców przemocy (brak pomieszczeń tymczasowych w zasobach gminy).

b) Adresaci programu

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie skierowany jest przede wszystkim do:

- ☐ ofiar przemocy w rodzinie (w tym: dzieci, współmałżonków, partnerów w związkach nieformalnych, osób starszych, osób niepełnosprawnych),
- ☐ sprawców przemocy w rodzinie,
- ☐ świadków przemocy,
- ☐ przedstawicieli władz lokalnych,
- ☐ przedstawicieli instytucji służb pracujących z dziećmi,

- ☐ policji,
- ☐ wymiaru sprawiedliwości,
- ☐ służby zdrowia,
- ☐ księży,
- ☐ mieszkańców Gminy Mielno, którzy w życiu prywatnym lub zawodowym stykają się z problemem przemocy.

c) Główny cel programu

Głównym celem programu jest przeciwdziałanie zjawisku przemocy w rodzinie poprzez tworzenie kompleksowego systemu wsparcia dla osób zagrożonych i uwięzionych w przemoc w rodzinie.

d) Cele szczegółowe, działania, wskaźniki i realizatorzy działań.

Cel szczegółowy	Działania	Wskaźniki	Realizatorzy
1. Systematyczna edukacja środowiska lokalnego	1. rozpowszechnianie broszur i ulotek dotyczących zjawiska przemocy oraz umieszczanie informacji w gablotach na terenie gminy 2. publikowanie na stronie internetowej GOPS informacji o lokalnym systemie pomocy i wsparcia osób uwięzionych w zjawisko przemocy domowej 3. udział w ogólnopolskich kampaniach i projektach dotyczących przeciwdziałania przemocy w rodzinie	1. ilość zakupionych broszur i ulotek 2. ilość informacji o lokalnym systemie przeciwdziałania przemocy 3. Liczba ogólnopolskich kampanii i projektów w których brano udział	Urząd Gminy, GOPS, Szkoły, Biblioteki, Policja, Straż Gminna, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
2. Zwiększenie dostępności i efektywności działań profilaktycznych z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie adresowanych do różnych grup odbiorców.	1. Udzielanie kompleksowej pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy oraz stosującym przemoc 2. Oddziaływanie na sprawców przemocy w rodzinie poprzez program korekcyjny dla sprawców przemocy 3. Realizacja programów edukacyjnych skierowanych do dzieci i młodzieży	1. Ilość spotkań członków zespołu interdyscyplinarnego z osobami doznającymi przemocy oraz stosującymi przemoc 2. Liczba założonych niebieskich kart 3. Ilość osób skierowanych do uczestnictwa w programie korekcyjnym. 4. Ilość zrealizowanych programów	Zespół Interdyscyplinarny, PCPR, Szkoły, GOPS

3. Zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.	1. Szkolenia z zakresu przeciwdziałania przemocy dla przedstawicieli służb i instytucji gminnych. 2. Szkolenia dotyczące zjawiska przemocy dla przedstawicieli organizacji pozarządowych działających w tej sferze.	1. Ilość przeprowadzonych szkoleń. 2. Ilość przeprowadzonych szkoleń.	Urząd Gminy, GOPS
4. Uruchomienie Punktu Poradnictwa dla Ofiar Przemocy.	1. Dyżury specjalistów (m.in. psychologa, pracownika socjalnego, członka zespołu interdyscyplinarnego). 2. Gromadzenie i udostępnianie informacji o instytucjach i organizacjach pomocy osobom dotkniętym zjawiskiem przemocy domowej. 3. Spotkania Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przemocy.	1. Liczba porad udzielonych ofiarom przemocy. 2. Liczba rodzin objętych działaniami pomocowymi. 3. Ilość spotkań członków Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przemocy.	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny

5. Instytucje i organizacje oraz służby włączone do realizacji programu.

- 1) Urząd Gminy w Mielnie,
- 2) Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie-Unieściu,
- 3) Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- 4) Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie,
- 5) Posterunek Policji w Mielnie,
- 6) Sołectwa,
- 7) Szkoły w Mielnie i Sarbinowie,
- 8) Przedszkole w Mielnie,
- 9) Biblioteki w Mielnie i Sarbinowie,
- 10) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koszalinie,
- 11) Kuratorzy Sądowi,
- 12) Organizacje pozarządowe.

6.Oczekiwane efekty realizacji Programu.

- 1) Udzielenie profesjonalnej pomocy ofiarom i sprawcom przemocy w rodzinie,
- 2) Wzrost liczby osób profesjonalnie pomagającym ofiarom i sprawcom przemocy domowej w rodzinie,
- 3) Zwiększenie świadomości mieszkańców gminy na temat zjawiska przemocy domowej,
- 4) Podwyższenie kompetencji służb zajmujących się problematyką przemocy w rodzinie,
- 5) Zwiększenie poczucia bezpieczeństwa członków rodziny doświadczających przemocy w rodzinie,
- 6) Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą,
- 7) Profilaktyka pośród sprawców przemocy poprzez edukację o konsekwencjach stosowania przemocy w rodzinie.

7.Źródła finansowania.

Źródłem finansowania poszczególnych zadań w programie są środki własne gminy oraz fundusze uzyskane ze źródeł zewnętrznych (np. środki unijne, ministerialne, konkursy fundacji).

8.Ewaluacja i monitoring

Program będzie ewaluowany przez coroczną ocenę wskaźników realizacji celów programu. Głównymi wskaźnikami służącymi do ewaluacji są:

- ☐ Ilość spotkań członków zespołu interdyscyplinarnego z osobami doznającymi przemocy oraz stosującymi przemoc,
- ☐ Liczba założonych niebieskich kart,
- ☐ Ilość osób skierowanych do uczestnictwa w programach korekcyjnych,
- ☐ Ilość zrealizowanych programów dotyczących zjawiska przemocy domowej,
- ☐ Ilość przeprowadzonych szkoleń,
- ☐ Ilość udzielonych porad specjalistycznych.

Bieżący monitoring zjawiska i skali zjawiska przemocy prowadzony będzie przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Przewodniczący Rady

Tadeusz Jarząbek